

TEORIA DO ĆWICZEŃ 04 z EwPTM

Środki trwałe - Metody amortyzacji

Zasadniczo wyróżniamy 5 **metod amortyzacji**, niemniej w części opracowań uznaje się, że jest ich jedynie 3, a nawet 2. Do stosowanych metod amortyzacji zaliczyć należy:

- 1) **metodę liniową**;
- 2) **metodę przyspieszoną** - jako rodzaj metody liniowej;
- 3) **metodę indywidualną** (przez część osób traktowaną jako rodzaj liniowej);
- 4) **metodę de minimis**;
- 5) **metodę degresywną**.

Uwaga !

Stosowaną metodę amortyzacji należy wybrać w chwili przyjęcia składnika majątku do używania. Stosować ją należy do momentu zrównania kwoty odpisów amortyzacyjnych z wartością początkową. Nie można zatem dokonywać zmian metody amortyzacji, niemniej można w ramach jednej z wybranych metod podwyższać lub obniżać.

Odpisów amortyzacyjnych dokonywać można równomiernie co miesiąc lub raz na kwartał lub raz na rok. Nie ma w tym zakresie ograniczeń. Suma odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych dokonanych w pierwszym roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji, nie może przekroczyć wartości tych odpisów przypadających za okres od wprowadzenia ich do ewidencji (wykazu) do końca tego roku podatkowego.

W przypadku podmiotów powstałych w wyniku zmiany formy prawnej, podziału albo połączenia podmiotów, a także:

- podjęcia działalności przez podmiot po przerwie trwającej nie dłużej niż 3 lata,
 - zmiany formy prawnej prowadzonej działalności, polegającej na połączeniu lub podziale dotychczasowych podmiotów albo zmianie wspólników spółki niebędącej osobą prawną,
 - zmiany działalności wykonywanej samodzielnie przez jednego z małżonków na działalność wykonywaną samodzielnie przez drugiego z małżonków,
 - w razie nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części w drodze wkładu niepieniężnego, jeżeli składniki majątku wchodzące w skład wkładu niepieniężnego były wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podmiotu wnoszącego taki wkład,
 - w przypadku otrzymania w związku z likwidacją osoby prawnej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, które uprzednio zostały wniesione do tej osoby prawnej jako wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części,
 - w innym przypadku, gdy przedmiot wkładu był dotychczas amortyzowany - w razie nabycia w postaci wkładu niepieniężnego (aportu) wniesionego do spółki niebędącej osobą prawną,
- podmioty dokonują odpisów amortyzacyjnych z uwzględnieniem dotychczasowej wysokości odpisów oraz kontynuują metodę amortyzacji przyjętą przez podmiot o zmienionej formie prawnej, podzielony albo połączony.

Metoda liniowa

Stanowi ona **podstawową metodę amortyzacji**, dokonywaną wyłącznie na podstawie wartości wskazanych w tabeli rocznych **stawek amortyzacyjnych**.

Działaniami, które powinien wykonać podmiot, który zamierza korzystać z tej metody są:

- ustalenie **wartości początkowej środka trwałego**,
- ustalenie rodzaju środka trwałego (KŚT), celem wpisania go do ewidencji środków trwałych,
- na podstawie grupowania KŚT – ustalenie wartości procentowej amortyzacji – na podstawie tabeli,
- ustalenie wartości rocznego, kwartalnego lub miesięcznego odpisu amortyzacyjnego,
- na podstawie powyższych danych – wprowadzenie środka trwałego do ewidencji (wykazu) środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych – najpóźniej w miesiącu przyjęcia go do użytkowania,
- rozpoczęcie rozliczania odpisów amortyzacyjnych metodą liniową.

Przykład:

Podatnik kupił samochód osobowy za 50.000 zł. Zgodnie z KŚT podlega on grupowaniu 741 – samochody osobowe. Zgodnie z tabelą stawek liniowych środek trwały z grupowania 741 podlega amortyzacji według stawki 20% rocznie. Podatnik może zatem rocznie rozliczyć w odpisach amortyzacyjnych 10.000 zł

Uwaga !

Do kosztów uzyskania przychodów nie można zaliczyć odpisów z tytułu zużycia samochodu osobowego, w części ustalonej od wartości samochodu przewyższającej równowartość 20 000 euro przeliczonej na złote według kursu średniego euro ogłaszanego przez NBP z dnia przekazania samochodu do użytkowania. Pozostałe środki trwałe nie doznają tego rodzaju ograniczeń.

Możliwe są pewne modyfikacje stawek wskazanych w wykazie. Podatnicy **mogą obniżyć** podane w **wykazie stawek amortyzacyjnych** stawki dla poszczególnych środków trwałych. Zmiany stawki dokonuje się **począwszy od miesiąca, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji, albo od pierwszego miesiąca każdego następnego roku podatkowego.**

W przypadku części środków trwałych możliwe jest także podwyższanie stawek amortyzacyjnych o odpowiedni dodatkowy współczynnik. Muszą zachodzić jednak dodatkowe warunki, by możliwe było korzystanie z **amortyzacji przyspieszonej.**

Metoda przyspieszona

Metoda ta stanowi **odmianę metody liniowej**, co okazuje się bardzo korzystne dla podatnika. Otóż, metody **amortyzacji dokonuje się tylko raz**, co powodowałoby, że zmiana metody nie byłaby możliwa. Natomiast **przejście z metody liniowej na przyspieszoną** – w trakcie użytkowania danego składnika majątku jest jak najbardziej dopuszczalne. Tak samo dopuszczalne jest zrezygnowanie z odpisów przyspieszonych na rzecz stawek liniowych. Jednak sam moment, od którego można dokonać zmiany został szczegółowo wskazany przez ustawodawcę, a tym samym należy ściśle przestrzegać tych zasad.

W przypadku metody przyspieszonej podatnik, który ustalił stawki procentowe amortyzacji zgodnie z tabelą, ich wartość może podwyższyć o odpowiedni współczynnik. I tak:

- dla budynków i budowli używanych w warunkach:
 - **pogorszonych** - przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 1,2,
 - **złych** - przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 1,4;
- **dla maszyn, urządzeń i środków transportu**, z wyjątkiem morskiego taboru pływającego, **używanych bardziej intensywnie** w stosunku do warunków przeciętnych albo **wymagających szczególnej sprawności technicznej**- przy zastosowaniu w tym okresie współczynników nie wyższych niż 1,4;

- dla maszyn i urządzeń zaliczonych do grupy 4-6 i 8 Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT) **poddanych szybkiemu postępowi technicznemu** - przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 2,0.

Za pogorszone warunki używania budynków i budowli uważa się używanie tych środków trwałych pod ciągłym działaniem wody, par wodnych, znacznych drgań, nagłych zmian temperatury oraz innych czynników powodujących przyspieszenie zużycia obiektu.

Za złe warunki używania budynków i budowli uważa się używanie tych środków trwałych pod wpływem niszczących środków chemicznych, a zwłaszcza gdy służą one produkcji, wytwarzaniu lub przechowywaniu żrących środków chemicznych. Dotyczy to również przypadków silnego działania na budynek lub budowlę niszczących środków chemicznych rozproszonych w atmosferze, wodzie lub wydzielających się w postaci oparów, których źródłem są inne obiekty znajdujące się w pobliżu.

Przez maszyny, urządzenia i środki transportu wymagające szczególnej sprawności technicznej rozumie się te obiekty, które używane są w pracy na trzy zmiany, mimo że nie działają ze swej istoty w ruchu ciągłym, używane w warunkach terenowych, w warunkach leśnych, pod ziemią lub innych wskazujących na bardziej intensywne zużycie.

Przez maszyny i urządzenia grupy 4-6 i 8 Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT), poddanych szybkiemu postępowi technicznemu rozumie się maszyny, urządzenia i aparaturę, w których zastosowane są układy mikroprocesorowe lub systemy komputerowe, spełniające założone funkcje dzięki wykorzystaniu w nich najnowszych zdobyczy techniki, a także pozostałą aparaturę naukowo-badawczą i doświadczalno-produkcyjną.

Uwaga !

Wystąpienie danych warunków nie oznacza, że stawki amortyzacji trzeba podwyższyć. Decyzja należy do podatnika. Od niego zależy również czy użyje najwyższej wartości współczynnika, czy też podwyższy stawki amortyzacyjne o niższą niż maksymalna wartość współczynnika. Przykładowo, jeśli dla budynków użytkowanych w warunkach złych współczynnik wynosi 1,4, to podatnik może nie zastosować go, zastosować współczynnik 1,4, ale również stosować współczynnik 1,2 lub 1,1. Sam zdecyduje, który będzie dla niego odpowiedni. Ustalenie współczynnika zobowiązuje jednak do dalszego jego stosowania, a późniejsza zmiana możliwa jest jedynie na zasadach wskazanych poniżej.

Ustalenie lub rezygnacja ze wskaźnika

W razie **wystąpienia bądź ustania warunków** uzasadniających podwyższenie stawek te ulegają podwyższeniu lub obniżeniu **od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające te zmiany**. Zasada zmian w miesiącu następującym po danym miesiącu dotyczy wyłącznie dwóch pierwszych grup podanych powyżej (budynki i budowle oraz maszyny, urządzenia i środki transportu).

Podatnicy mogą **podwyższać** stawki dla środków trwałych z grup 4-6 i 8 **poddanych szybkiemu postępowi technicznemu** bądź **rezygnować z ich stosowania** począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji, albo od pierwszego miesiąca każdego następnego roku podatkowego. W ich przypadku nie ma zatem możliwości stosować zasady zmiany stawki miesiąc do miesiąca. Regułą jest w ich przypadku stosowanie zmian rocznych.

Uwaga !

Obie powyższe zasady stosuje się jedynie do zastosowania lub rezygnacji ze współczynników. Nie obejmują one zmian wartości czyli np. podwyższenia z 1,1 do 1,2 lub obniżenia z 1,2 do 1,1 (lub innych wartości na takiej zasadzie). Nie stosuje się ich zatem do modyfikacji stosowanego dotychczas współczynnika. Należy bowiem dla poszczególnych środków trwałych stosować jeden wybrany

współczynnik, przez który mnoży się stawkę amortyzacyjną właściwą dla danego środka trwałego, przyjętą z Wykazu stawek amortyzacyjnych.

Możliwe jest obniżanie również stawki podstawowej, podanej w wykazie, a nie tylko modyfikacje współczynnika. Podatnicy **mogą obniżyć** podane w wykazie stawek amortyzacyjnych stawki dla poszczególnych środków trwałych. Zmiany stawki dokonuje się **począwszy od miesiąca, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji, albo od pierwszego miesiąca każdego następnego roku podatkowego.**

Przykład

Podatnik posiada samochód osobowy używany bardziej intensywnie. Stosuje rocznie stawkę amortyzacji 20% i współczynnik 1,4 (najwyższy dopuszczalny). Podatnik decyduje się na obniżenie stawki amortyzacji – od początku kolejnego roku i stosowanie stawki 10%, pozostawiając współczynnik 1,4 na dotychczasowym poziomie.

Jeżeli zatem wartość początkowa wynosiła 50.000, a roczna wartość odpisu – 10.000 (20%), to przy zastosowaniu współczynnika 1,4 wzrosła ona o 4 tys. zł – rocznie 14.000 zł.

Po obniżeniu stawki do 10% rocznie, wartość odpisu wynosiła bez współczynnika 5 tys. zł a po zastosowaniu współczynnika – 7 tys. zł.

Amortyzacja jednorazowa de minimis 50.000 euro

Od 2007 r. podatnik posiada możliwość **jednorazowego ujęcia w kosztach podatkowych amortyzacji łącznie do wartości 50.000 euro**. W latach 2009 – 2010 limit ten podwoił się do wartości 100.000 euro, by od 2011 r. powrócić do wartości 50.000 euro. Obecnie obowiązuje zatem możliwość wliczania w koszty wydatków do kwoty 50.000 euro, niemniej by korzystać z takiego uprawnienia należy spełnić poniższe warunki.

Warunki odliczenia de minimis

Odliczenie dotyczyć może wyłącznie składników majątku należących do grupy 3-8 KŚT, z wyłączeniem samochodów osobowych.

Grupa KŚT	Czego dotyczy dana grupa
Grupa 4	Kotły i maszyny energetyczne. Maszyny, urządzenia i aparaty ogólnego zastosowania
Grupa 5	Specjalistyczne maszyny, urządzenia i aparaty
Grupa 6	Urządzenia techniczne
Grupa 7	Środki transportu (z wyłączeniem samochodów osobowych)
Grupa 8	Narzędzia, przyrządy, ruchomości i wyposażenie

Ten rodzaj amortyzacji dotyczy jedynie maszyn, urządzeń i środków transportu. Nie znajdzie ona zastosowania np. do wartości niematerialnych i prawnych. Amortyzacji de minimis podlegają jedynie środki trwałe w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

Odliczenie nie musi dotyczyć **jednego składnika majątku**, możliwe jest objęcie limitem większej liczby składników majątku, tak by wszystkie one pozostawały w limicie amortyzacji. Wszystkie

składniki objęte limitem muszą być w danym roku wprowadzone do ewidencji. Nie ma natomiast możliwości, by podatnik część nowo wprowadzanych składników objął amortyzacją liniową, a część – jednorazową de minimis. Ma ona zastosowanie do wszystkich nowo wprowadzanych składników majątku, więc podział nie jest dopuszczalny. Innymi słowy limit obejmuje wszystkie nowo wprowadzane w danym roku środki trwałe.

W przypadku, gdy jeden składnik posiada wartość, która przekracza 50.000 euro, słusznym wydaje się stosowanie amortyzacji de minimis proporcjonalnie. Powyżej wartości – zastosowanie znajdy zasady ogólne (istnieją jednak w tym zakresie odrębne stanowiska mówiące, że amortyzacja de minimis nie może być zastosowana).

Przy liczeniu limitu nie uwzględnia się odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych o wartości początkowej nieprzekraczającej 3500 zł.

Na przykład. Mały podatnik kupił 4 biurka o wartości 1000 zł każde oraz 2 samochody każdy o wartości 30.000 zł. Do limitu wliczymy samochody – łącznie 60.000, biurka nie będą wpływały na limit.

Limit przysługuje jednokrotnie, tzn. że w roku kolejnym kontynuacja amortyzacji danych środków trwałych objętych amortyzacją de minimis, a nie zamortyzowanych do końca następuje już na zasadach:

- amortyzacji liniowej,
- stawki degresywnej.

W roku kolejnym, jeżeli podatnik nadal spełnia warunki rozliczania się w ramach amortyzacji de minimis możliwe jest objęcie tym rodzajem amortyzacji innych – nowo wprowadzanych do ewidencji podatnika - składników majątku – znów do limitu 50.000 euro rocznie. Prawo takie przysługuje jednak wyłącznie małemu podatnikowi. Podatnik, który nie będzie posiadał statusu małego podatnika – traci prawo do tej preferencji. Natomiast składniki majątku objęte już amortyzacją de minimis – w roku kolejnym amortyzuje się liniowo lub z pomocą metody degresywnej.

Uwaga ! limit amortyzacji

Z racji na to, że mały podatnik może ponawiać stosowanie limitu istnieje górny limit, którego nie może on przekroczyć. Łączna wartość całkowitej pomocy de minimis (nie tylko w formie amortyzacji, ale również każdej innej pomocy zaliczanej do pomocy de minimis) nie może przekroczyć w ciągu 3 ostatnich lat kwoty 200 000 Euro. W przypadku sektora transportu drogowego limit ten w ciągu trzech lat nie może przekroczyć 100.000 Euro.

W przypadku spółki cywilnej lub osobowej, limit obliczany jest dla spółki. Niezależnie od tego limitu, wspólnicy wykonujący działalność gospodarczą muszą w ramach tej działalności sumować wartość prowadzonych odpisów w danym roku, w którym korzystają z odpisu.

Powyższa zasada zaczęła obowiązywać od 2009 r., kiedy to ustawodawca dodał przepis 22k ust. 13 ustawy o IT. Wcześniej limit liczono odrębnie dla każdego wspólnika spółki, a nie dla samej spółki.

Odliczenia dokonać może wyłącznie podatnik:

- posiadający status tzw. małego podatnika lub
- w pierwszym roku prowadzenia działalności (niezależnie czy w tym roku posiada ten status, czy ze względu na wielkość obrotów go utraci).

Za małego podatnika uznaje się podmiot, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej

w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1 200 000 euro; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1 000 zł.

mały podatnik PIT

Uwaga !

Amortyzacji de minimis nie zastosuje podatnik który w roku rozpoczęcia działalności, a także w okresie dwóch lat, licząc od końca roku poprzedzającego rok jej rozpoczęcia, prowadził działalność gospodarczą samodzielnie lub jako wspólnik spółki niemającej osobowości prawnej lub działalność taką prowadził małżonek tej osoby, jeżeli między małżonkami istniała w tym czasie wspólność majątkowa.

Ograniczenia tego nie stosuje się do małego podatnika, który amortyzacji może dokonać również w trakcie prowadzenia działalności, a nie tylko w pierwszym roku podatkowym. Zatem mały podatnik kontroluje swoje przychody tylko w pierwszym roku prowadzenia działalności; nie musi kontrolować działalności wstecz, by korzystać z amortyzacji tego rodzaju w kolejnych latach.

Przeliczenie na złotówki kwoty limitu

Dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym wystąpiło zdarzenie, o którym mowa w tym przepisie, w zaokrągleniu do 1 000 zł.

mały podatnik PIT

W latach 2009-2010 inny limit

W roku 2009 i 2010 podatnicy mieli możliwość amortyzacji w podwyższonej wartości – do 100.000 euro rocznie. Zasady stosowania amortyzacji, oprócz samej kwoty limitu, były takie same jak obecnie.

100.000 euro rocznej amortyzacji

W latach 2009-2010 **limit amortyzacji de minimis wzrósł z 50.000 euro do 100.000 euro**. Od 2011 r. limit powrócił do kwoty 50.000 euro.

Rok	Limit amortyzacji
2006	Nie obowiązuje
2007	50.000
2008	50.000
2009	100.000
2010	100.000
2011	50.000

Rok	Limit amortyzacji
2012	50.000
2013 i później	50.000

Przeliczenia na złote kwoty limitu 50.000 i 100.000 euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym wystąpiło wpisanie środka trwałego do ewidencji, w zaokrągleniu do 1.000 zł.

Uwaga !

Zasady rozliczania kwoty 100.000 euro są takie same jak w przypadku kwoty 50.000 euro. W latach 2009-2010 zmianie podlegała zatem wyłącznie wartość limitu, zmian nie było co do warunków amortyzacji. Stosować należy zatem te same zasady.

50.000 zł - zasady stosowania amortyzacji

Limit liczy się dla podatnika, niemniej w przypadku spółki cywilnej lub osobowej odrębnie określić należy wartość limitu dla spółki – jako całości oraz odrębnie dla każdego wspólnika – prowadzącego działalność gospodarczą. Jeżeli wspólnik poza spółką prowadzi działalność, to jego limit łączy się i dotyczy całości jego czynności – zarówno w spółce jak i poza nią – udział przysługujący mu w spółce oraz poza nią.

Przepisy przejściowe

Podatnik, który w danym roku podatkowym posiadał prawo do amortyzacji jednorazowej de minimis, odpisów amortyzacyjnych dokonują nie wcześniej niż w miesiącu, w którym środki trwałe zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. O zastosowaniu limitu decydować będzie zatem termin wprowadzenia środka trwałego do ewidencji.

Przykład

W grudniu 2010 r. mały podatnik kupił maszynę i wprowadził ją bezpośrednio do ewidencji środków trwałych. Możliwe jest dokonanie odpisu jednorazowego do kwoty 100.000 euro. Jeżeli podatnik posiadałby obowiązek dokonać określonych prac instalacyjnych lub montażowych przy maszynie, które to prace powodowałyby, że wprowadzenie do ewidencji i oddanie do użytkowania nastąpiło dopiero w styczniu 2011 r. – podatnikowi przysługiwać będzie limit amortyzacji 50.000 euro.

Wykaz przykładowych rocznych stawek amortyzacyjnych
wybranych środków trwałych lub ich grup (liczby niemianowane).

Lp	NAZWA ŚRODKÓW TRWAŁYCH	STAWKA
1.	Budynki składowo-magazynowe	0,025
2.	Wypożyczenie techniczne budynków i budowli	0,140
3.	Doki portowe załadowane w portach morskich i śródlądowych	0,040
4.	Budowle morskie i śródlądowe wodne: falochrony, nabrzeża skarpowe, oczepowe, pirsy, pomosty, estakady, mola, dalby; Umocnienia brzegów morskich: nabrzeża, opaski, ostrogi, ścianki, okładziny, progi; Akwedukty portowe, tory wodne, głębia dokowa, kanały dojazdowe do portów i przystani wodnych morskich, zapory, śluzy, kanały żeglowno-energetyczne, pochylnie stoczniowe, budowle uzdatniania wody, wieże przeciwpożarowe, podpory rurociągów; Budowle oznakowania nawigacyjnego posadowione na lądzie i wodzie: latarnie morskie, nabieżniki, znaki świetlne, maszyny sygnalizacyjne;	0,025
5.	Portowe drogi kolejowe i sieci portowej elektrotrakcji kolejowej	0,050
6.	Portowe budowle stacyjne: rampy, perony o konstrukcji trwałej	0,020
7.	Portowe budowle stacyjne: rampy, perony o konstrukcji nietrwałej	0,070
8.	Portowe drogi kołowe i place o konstrukcji trwałej	0,015
9.	Portowe drogi kołowe i place o konstrukcji nietrwałej	0,050
10.	Linie i sieci energetyczne i telekomunikacyjne kablowe	0,030
11.	Linie energetyczne i telekomunikacyjne napowietrzne trwałe	0,030
12.	Linie energetyczne i telekomunikacyjne napowietrzne nietrwałe	0,040
13.	Pompy tłoczące, sprężarki gazów, dmuchawy, ssawy, wentylatory	0,100-0,125
14.	Mikrokomputery	0,200
15.	Rurociągi przesyłowe gazu i sprężonego powietrza - stalowe	0,040
16.	Rurociągi przesyłowe gazu i sprężonego powietrza - pozostałe	0,010
17.	Rurociągi przesyłowe wody	0,025
18.	Rurociągi przesyłowe i rozdzielcze ropy naftowej i innych cieczy z wyjątkiem solanki amoniakalnej	0,040
19.	Rurociągi przesyłowe i rozdzielcze solanki amoniakalnej	0,100
20.	Rurociągi podsadzkowe z rur stalowych z wkładką bazaltową	0,170
21.	Zbiorniki naziemne z cegły, betonowe i żelbetowe z wykładziną chemoodporną dla kwasu ponitracyjnego	0,040-0,050
22.	Zbiorniki naziemne z cegły, betonowe, żelbetowe, stalowe i z metali nieżelaznych (z wyjątkiem z wykładziną chemoodporną dla kwasu ponitracyjnego)	0,040-0,050
23.	Estakady, pomosty, podpory rurociągów o konstrukcji trwałej	0,020
24.	Estakady, pomosty, podpory rurociągów o konstrukcji nietrwałej	0,040

25.	Wagi wagonowe, wozowe i inne wbudowane	0,040-0,050
26.	Portowe dźwigi przeładunkowe, dźwigi towarowe i osobowe, urządzenia alarmowe i sygnalizacyjne	0,085-0,100
27.	Stałe urządzenia rozdzielcze i aparatura energii elektrycznej	0,050
28.	Przewoźne urządzenia rozdzielcze i aparatura energii elektrycznej	0,140-0,170
29.	Urządzenia wentylacyjne i klimatyzacyjne użytkowane w warunkach normalnych	0,070
30.	Urządzenia wentylacyjne i klimatyzacyjne użytkowane w warunkach utrudnionych (przepływ przez urządzenia powietrza zanieczyszczonego pyłami lub gazami powodującymi korozję)	0,125
31.	Baterie akumulatorów elektrycznych stałych i przewoźnych	0,200
32.	Kontenery	0,140-0,170
33.	Kontenery pływające	0,125-0,140
34.	Barki pchane i szalandy	0,070
35.	Statki morskie: towarowe, pasażerskie, rybackie i promy	0,050
36.	Morski tabor techniczny: holowniki, pchacze, statki inspekcyjne, motorówki, pogłębiarki, lodołamacze; Morski tabor ratowniczy: doki, pontony;	0,040
37.	Wagony towarowe samowyładowcze	0,050
38.	Wagony towarowe pozostałe	0,050
39.	Ciągniki, przyczepy i naczepy	0,125-0,140
40.	Suwnice kontenerowe	0,050
41.	Przenośniki taśmowe (taśmowce)	0,140
42.	Zwałowarko-ładowarki	0,040
43.	Wózki widłowe (spalinowe i elektryczne), wozy podsiębierne	0,120
44.	Przesuwnice, obrotnice i wywrotnice wagonów	0,040
45.	Prace projektowo-studialne, opracowanie założeń techniczno-ekonomicznych	0,045

Źródło: Opracowanie własne na podstawie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 marca 1992 roku w sprawie składników majątkowych uznawanych za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, zasad i stawek ich amortyzacji oraz trybu i terminów aktualizacji wyceny środków trwałych wraz z załącznikiem (Dziennik Ustaw z dnia 7 kwietnia 1992 roku, nr 30, poz. 130).

Tekst opublikowano na stronie:

[http://www.akademor.webd.pl/download/Teoria do zadan do cwiczen 04 EwPTM.pdf](http://www.akademor.webd.pl/download/Teoria%20do%20zadan%20do%20cwiczen%2004%20EwPTM.pdf)